

**“TÜRKİYE-AVRUPA BİRLİĞİ İLİŞKİLERİ:
GELECEK İÇİN SENARYOLAR” KONFERANSI**

AB Bakanlığı Müsteşarı Büyükelçi Rauf Engin Soysal’ın Açılış Konuşması

**İstanbul, TÜSİAD Konferans Salonu
20 Kasım 2014, Perşembe**

Sayın Başkan,
Sayın İtalya Dışışleri Bakan Yardımcısı,
Sayın Büyükelçiler,
Muhterem Hocalarım,
Değerli Basın Mensupları,
Değerli Katılımcılar,

“Türkiye-Avrupa Birliği İlişkileri: Gelecek İçin Senaryolar” Konferansını düzenleyen TÜSİAD ve Brookings Enstitüsüne nazik davetleri için teşekkür etmek isterim.

Brookings Enstitüsü ABD ve Avrupa Merkezi Türkiye Projesini başlattığında Vaşington Büyükelçiliğimizde Birinci Müsteşar olarak görev yapıyordum. Türkiye Projesinin çalışmalarını daha ilk günden itibaren yakından izleme imkânı buldum. Değerli Hocalarım Sayın Kemal Derviş, Sayın Kemal Kirişçi ve Merkezin Direktörü Sayın Fionna Hill ile bu konferans vesilesiyle birlikte olmaktan mutluluk duyuyorum.

Avrupa düşüncesine önemli katkılarını hepimizin bildiği Sayın Nathalie Tocci’nin “Turkey and the European Union – A Journey to the Unknown” başlıklı çalışmasının zengin bir tartışmaya zemin sağlayacağına kuşku yok.

Tocci’nin sunumu etrafında konferanstaki değerlendirmelere katkı getirmek amacıyla, genel anlamda bazı düşüncelerimi, Hükümetimizin AB alanında kararlı çalışmalarını, özetle de olsa, burada sizlerle paylaşmak istiyorum.

İtalya'nın AB Dönem Başkanlığı AB'nin yeni bir çehreye kavuştuğu bir zaman kesitine rastladı. Yeni bir Avrupa Parlamentosu oluştu, yeni bir Komisyon göreve başladı. AB'nin Ortak Dış ve Güvenlik Politikasından Sorumlu yeni bir Yüksek Temsilcisi var, AB Zirvesi'nin de Aralık başında yeni bir Başkanı göreve başlayacak.

Bölgesel ve küresel düzeyde karşı karşıya bulunduğumuz sınamalar Avrupa Projesi'nin güçlendirilmesini, Transatlantik bağın yeni bir ivme kazanmasını gerekli kılmaktadır.

Değişim yaşayan geniş bir coğrafyada Avrupa Projesi'nin anlamı ve değerinin bugün daha iyi anlaşılması bakımından, Türkiye-AB ilişkilerinde hem Katılım Sürecine hem Avrupa Projesi'nin geleceğine eşzamanlı odaklanmanın önem taşıdığı inancındayım.

Böyle bir anlayış içinde olunması, hem katılım sürecinin hem Avrupa Projesi'nin “ortak sahiplenmesini” daha da güçlendirmemize katkı sağlayacaktır.

Avrupa bütünleşme sürecinin temel felsefesi olan “birlikte yaşama ve birlikte çalışma” anlayışının pekiştirilmesi, gönüllü irade temelinde yükselen Avrupa Projesi'nin güçlü bir geleceğe taşınması temel hedefimizdir.

Avrupa'nın inşasında Atlantik'in iki yakası arasında gelişen, karşılıklı etkileşim ve birbirini besleyen bağlar belirli bir rol oynamıştır.

Bugünkü sınamalar karşısında bu etkileşimin güçlendirilmesine, başka bir ifadeyle “cross fertilization process” olarak da adlandırılan bir sürecin yenilenmesine ihtiyaç vardır.

Transatlantik Ticaret ve Yatırım Ortaklığı Anlaşma (TTIP) sürecini bir anlamda bu çerçevede değerlendirmek mümkündür. Türkiye'nin TTIP içinde yer almasının önemine aynı zamanda böyle geniş bir açıdan da yaklaşmak sanırım doğru olacaktır.

Son on yıllık dönemde birden çok krizle baş eden Avrupa'nın bir anlamda düşünsel olarak da içine düştüğü “yorgunluğu” bir an önce üzerinden atması, “tembel kavramları” terk etmesi, Avrupa için her zaman en büyük tehlikeyi arz eden “yılgnlığın” yerini Avrupa Projesi'ne ivme kazandıracak g cl  adımların alması temennimizdir.

Türkiye-AB ilişkileri ele alınırken bu ilişkilerin ayrıca transatlantik boyut içerisinde irdelenmesi, Avrupa Projesi'nin geleceği perspektifinde değerlendirilmesi özellikle önem taşımaktadır.

Avrupa Projesi, geniş bir coğrafyada yaşanan değişim ve yeni sınamalar karşısında, cazibesini koruyabilmeli, insan odaklı bir vizyonun  ne ıkarılabilmesinde pay sahibi olmalıdır.

Demokrasi, hukukun üstünlüğü ve insan haklarının korunması sacayakları esas alınmalıdır. Bunlar evrensel değerlerdir. Cömert ve kapsayıcı bir Avrupa kimliğine olan ihtiyaç daha da artmıştır. Komşuluk coğrafyasında istikrarı, refahı ve demokrasiyi g clendiren, değişime güvenle bakabilen, değişimi içselleştirebilen ve alçak gönüllü bir bakışı farklı kültürlerle buluşma zeminine dönüştürebilen bir Avrupa kimliği, Avrupa Projesi'nin artık temel dinamiği olmalıdır.

Değerler Avrupası'nın evrenselliği böyle bir dinamik yakalandığında yaşam sahasını genişletebilir.

Sayın Başkan,
Değerli Katılımcılar,

Müsaadenizle konuşmamın geri kalan kısmını İngilizce sürdüreceğim.

In his speech at the College of Europe, on November 10, 2000, Paavo Lipponen, was quite correctly pointing out that, and I quote – “A debate about the future emerges when we do not seem to know what we want to do with the present” – end of the quote.

In such a crucial juncture for Europe, being inspired by this statement, let me share with you our current efforts to re-energize Turkey-EU relations.

I should first underline that EU membership is and has always been a strategic objective for Turkey.

The “Enlargement Strategy and Main Challenges 2014-2015” Document published by the European Commission on 8 October 2014, underlines also strongly this point - and I quote - “...given its unrivalled scope and depth, the accession process, which no alternative can replace, promotes EU related reforms” and “...active and credible accession negotiations provide the most suitable framework for exploiting the full potential of EU-Turkey relations” - end of the quote.

We attach utmost importance to the accession process. President Erdoğan declared 2014 as the EU year in Turkey and the 62nd Government has reiterated its commitments to the EU accession process. Our vision is to pursue this strategic objective with even more determination regardless of the political obstacles we face.

With this understanding, Minister for EU Affairs and Chief Negotiator, Ambassador Volkan Bozkır announced “Turkey’s New EU Strategy” in Brussels on 18th of September 2014.

This Strategy is based on three pillars: “Determination in the Political Reform Process”, “Continuity in Socio-Economic Transformation” and “Effectiveness in Communication”. This strategy has become operational with the “National Action Plan for the EU Accession” and the “European Union Communication Strategy”.

Our goal is well summarized in “Turkey’s New EU Strategy”, in the following sentence: “Turkey will make further progress and determinedly move towards its membership objective that confirms our “Strong EU, Strong Turkey” perspective”.

Dear Participants,

The construction of Europe is a continuing process. As Gilles Andreani underlined in an inspiring article many years ago, “uncertainty” has always been an integral part of the path towards European integration. Nevertheless, there are always “islets of certainties”, in other words, “building blocks” from where we can predict the future. Thus, by analyzing the present dynamics of EU integration and defining the challenges ahead, we can try to foresee some orientations for “Tomorrow’s Europe” and consider the “Journey to the Unknown” as a common challenge.

This is exactly what Nathalie Tocci is doing in her excellent paper. When reading the three scenarios she has depicted - “conflict”, “competition” and “convergence”- I could not stop myself thinking that under the same headings similar scenarios could also be drawn for each member of the EU. Indeed, the period ahead is critical for the European Project. After going through nearly ten years of multiple crises as President Barroso said in his farewell speech, it is high time for all of us now to show a fresh enthusiasm in discussing the future of “Our Europe”. For this reason, I’m pleased to see that books like the one written by Edgar Morin and Mauro Cerruti’s “La Nostra Europa” are translated in Turkish and published in such a short period of time.

Dear Participants,

Each enlargement of the EU has had its own paradigm and Turkey’s accession will be no exception. It will also be realized through a process where we are going to better see and appreciate its own paradigm.

Since 1963, despite ups and downs, we have never lost sight of that final objective of full membership. The world has changed. So did the EU and Turkey. But we have become also closer to each other. Our level of integration has already reached an extensive state.

What can this process really mean in the actual phase of the European integration? What is its relevance for Europe? How does it fit into the “European moment”?

Here comes the importance of considering Turkey’s accession to the EU, not within an anachronistic framework of thoughts, but in a manner taking into account the challenges the EU faces in the period ahead.

“Europe as a stronger global actor” and “A Union of democratic change” are among the ten priorities of Juncker’s policy guidelines.

The EU cannot only confine its role to be a “normative power” (Galtung). As Karoline Postel-Vinay rightly pointed out, the construction of Europe, because it constitutes by far the most ambitious and extensive of all regional projects, is a unique political phenomenon with regards to the dynamics of the international scene as a whole. Thus, it is essential to examine to what extent the European experience can be a model for international relations.

The answer is, on the one hand, closely related to the question of how we define the European identity and, on the other hand, how we define the political finality of the European integration.

Both have to do with the approach one will adopt vis-à-vis the accession of Turkey to the EU.

It matters for the future of European integration whether European identity is constructed in an open and inclusive manner or a restrictive manner.

A “European identity” is one of a multiplicity of identities held by individuals - what we call unity in diversity. The EU integration process is about forging a common destiny.

Turkey's accession process to the EU is becoming an important element, which can contribute to the finality of European integration and the perceptions of the EU in regions "en attente d'Europe" (waiting for Europe).

It is essential that the dynamics of Europe are not and must not become dynamics of frustration. The success of Turkey's accession process -with all its political, economic and cultural dimensions- will have a major impact in the "géopolitique du sens" in a wide region, extending from the Balkans to the Caucasus, from the Black Sea Region to the Mediterranean and from the Middle East to Eurasia.

The process of Turkish membership to the European Union is a project of a societal transformation. Our bid to be member of the European Union is an integration process, which has to do with all the aspects of the dynamics of Turkey.

When Brookings Institute launched the Turkey Project, I remember having read an article where Reginald Dale, with reference to one perceptive official putting it privately, wrote in his article entitled "European Union, Properly Construed" (published in Policy Review, January 2004), that "U.S. interests were until now best served by a Europe always proceeding towards closer union but never actually getting there."

Maybe this observation is still valid with regard to the perception existing in some EU countries as far as Turkey's integration is concerned.

Indeed, in that case, a Turkey always proceeding towards accession but never actually getting there would best serve EU and its member states' interests.

This reminds us Albert Camus' famous short essay "The myth of Sisyphus".

I would like to refer to Nathalie Tocci's wonderful phrase where she says – quote and quote - “Turkey and the EU are in the same metaphorical boat, the boat is on a journey whose destination is unknown”.

One can only hope, that in this journey soon we will enter a period of time, during which, as seen from the United States, the image of a Sisyphean Europe forever rolling the boulder of integration will begin to disappear and, as seen from the EU, the myth of a Sisyphean Turkey comes also to an end.

We have to work hard to get there. We need a fresh impetus to reinforce the European Project. My preferred scenario – and this will be no surprise for you – is the “convergence scenario” ending with membership. Thank you.